

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Fkf.418/2012/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt fk. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék, mint a fiatakorúak bírósága 2012. év szeptember hó 19. napján kelt 10.Fk.668/2010/116. számú ítéletét fk. I.r. és V.r. vádlott tekintetében **helybenhagyja** azzal, hogy

fk. I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma megjelölve

A másodfokú eljárásban felmerült 6.000,- (Hatezer) forint bűnügyi költséget V.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék mint fiatakorúak bíróság a 2012. szeptember 19. napján kelt 10.Fk.668/2010/116. számú ítéletével fk. I.r. vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk.166.§ (1) bekezdés) miatt 3 év 6 hónap fiatakorúak börtöne büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, V.r. vádlottat garázdaság bűntette (Btk.271.§ (1), (2) bekezdés a./ pont) miatt mint társtettest 4 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Az ítélet fk. III.r., IV.r. és VI.r. vádlottakkal szemben elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen fk. I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért, V.r. vádlott és védője az ok megjelölése nélkül fellebbezést jelentettek be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.512/2012/5. számú átiratában a mérlegeléssel megállapított tényállást megalapozottnak, az érintett vádlottak bűnösségét és cselekményeik jogi minősítését törvényesnek találta. Az ügyészi

álláspont szerint a kiszabott büntetések is méltányosak, ezért tanácsulésen indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Fk. I.r. vádlott meghatalmazott védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

A nyilvános ülésen fk. I.r. vádlott kijelentette, hogy ittassága miatt nem emlékszik a történetekre. Amennyiben úgy történt, ahogyan azt az elsőfokú bíróság megállapította, akkor nagyon sajnálja az eseményeket.

Az I.r. vádlott védője felszólalásában a perorvoslati kérelmét módosította és azt a büntetés enyhítéséért tartotta fenn. Ebben a körben hivatkozott arra, hogy védencét az édesapja gondnokává nevezték ki, folyamatosan állást keres, igyekszik mindent megtenni, hogy rendezett életet éljen. Mellőzni indítványozta a terhére szülő körülmények közül, miszerint védekezésre képtelen személyt bántalmazott, mert ezt a bíróság a tényállásban nem állapította meg. Cselekményét nagyon megbánta, még nem állt bíróság előtt és az elsőfokú bíróság is számos enyhítő körülményt írt a javára. Büntetésének a felfüggesztését is lehetővé tévő mérséklését kérte.

V.r. vádlott védője a fellebbezést elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítés céljából indokolta. Álláspontja szerint V.r. vádlott jogos védelmi helyzetben volt, hiszen a sértett kezdeményezte a dulakodást. A felmentés elvetése esetén a nem felróható időmúlásra, fiatal felnőttkénti minőségére és egy kiskorú gyermekére hivatkozva büntetés helyett intézkedés alkalmazását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője álláspontját az átiratban foglaltak szerint adta elő. Az I.r. vádlott védőjének felvetésére utalt arra, hogy a csatolt iratokból kitűnően a gondnokság alá helyezési eljárás még folyamatban van, az emelt szintű ellátást, az ápolási díjat az állam biztosítja V. I. részére. Emiatt a fiatalok személyi körülményei nem módosultak. Egyik vádlott esetében sem látott indokot a büntetésük enyhítésére, ezért az ítélet helybenhagyása iránti indítványát fenntartotta.

Fk. I.r. vádlott nem kívánt élni az utolsó szó jogával, míg V.r. vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében bírálta felül.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az eljárási szabályok részben sérültek, mert azokat az elsőfokú bíróság a tárgyalási időközök megtartása körében megszegte.

A Fővárosi Törvényszék 8 tárgyalási napot tartott 2010. október 6. napjától a 2012. szeptember 19-én történt ítélet meghozataláig.

Azok közül a 2011. május 11-én csupán a személyi körülményekre nyilatkoztatta a vádlottakat, I. és V.r. vádlott kijelentette, hogy nincs változás. A 2012. február 10-i tárgyalási napon a IV. és V.r. vádlottak új lakcímüket jelentették be, a 2012. május 4-i tárgyalási napon pedig a IV.r. vádlott szintén a lakcímére nyilatkozott, az I. és V.r. vádlottak pedig idősebb hozzátartozójuk gondozását jelentették be. Ezek a személyi körülmények nem szolgálták az ügy előbbrevitelét. Így a 2011. január 19. és 2011. október 21. nap közötti, majd ettől a 2012. szeptember 19. napi érdeminek minősülő tárgyalások között a 6 hónap tárgyalási időköz megtartása sérült. Ez többszörös relatív eljárási szabálysértésnek minősül, azonban az érdemi határozatot nem befolyásolta, ezért nem járt a megállapításán túli következménnyel.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a lehetséges bizonyítékokat beszerezte és azokat elemezte. Mindezekről ítélete indokolásában részletesen számot adott, amely értékelés megfelel az iratok tartalmának. Miután azonban a bíróság a tényállást szóról-szóra a vádirat szerint rögzítette, a bizonyítás eredményéhez képest az ítélet helytálló indokolásának megfelelően az ítéletábla szükségesnek találta egyes részletek helyesbítését.

- Az ítélet 6. oldal 4. bekezdésében azt rögzíti, hogy nem egy, hanem legalább két szúrás hatolt a mellüregbe. A mindkét oldali hátsó mellkasfali áthatoló szúrt sebek miatt a kórházi ellátás során mindkét oldalra mellúri drain behelyezését végezték. (Dr. Keller Éva igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson elhangzott véleménye - 25. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal - és a műtéti lap - nyomozati iratok 151. oldal)
- Rögzíti a tényállásban azt is, hogy a sértett hátára leadott 5 szúrás közül kettő bizonyosan középest meghaladó erejű volt. (Dr. Keller Éva igazságügyi orvosszakértő fenti előadása.)

Megjegyzendő, hogy mindezeket az ítélet indokolása a 12. oldal első bekezdésében helyesen tartalmazza.

- sértett sérüléséről az ítélet indokolásából a 12. oldal utolsó bekezdésében foglaltakat a tényállásba átemeli.
- Szükséges annak megállapítása is, hogy a fiatalkorú I.r. vádlott által használt eszköz az eljárásban nem került elő.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, az a rendelkezésre álló bizonyítékok logikus, meggyőző, egyben helytálló mérlegelésén alapul.

Az ily módon megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban irányadó volt, amelyből az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

Az V.r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezését eltérő tényekre alapította, ennél fogva a tényállás felülmérlegelését igényelte volna, amely megalapozottság esetében kizárt.

Az elsőfokú bíróság mindkét érintett vádlott esetében törvényesen minősítette a terhükre rótt bűncselekményeket.

Fk. I.r. vádlott cselekményénél a szűrésok többszöri ismétléséből, erejéből és a támadott testtájékból adódóan eshetőlegesen ölési szándékának megállapítása helytálló.

A tényállás szerint a II. és IV.r. vádlott által már bántalmazott sértett a földön a síneken feküdt, védekezni nem tudott, amikor őt az I.r. vádlott ebben a helyzetben őt esetben a hátán megszúrta. Ilyen tények alapján az ítélet jogi indokolása a 21. oldal első bekezdésében alappal állapítja meg, hogy a sértett védekezésre képtelen helyzetben volt. Az I.r. vádlott védője ugyan - ténybeli alap hiányában - a bűnösségi körülmények közül kérte ennek mellőzését, az ítéletábla azonban ehelyütt jelzi, hogy a sértett helyzetét a tényállás tartalmazza és a jogi indokolás jelzett részében is helyesen hivatkozik arra az elsőfokú bíróság.

Nem volt elfogadható az V.r. vádlott védőjének a védenca jogos védelmi helyzetére történt hivatkozása sem. Az ítélet jogi indokolásában a 19. oldal 5. bekezdésében írtakkal az ítéletábla mindenben egyetértett. Egyértelműen a vádlottak léptek fel támadólag sértettel szemben, ebben a cselekménysorban vett részt V.r. vádlott is. Csoportosan elkövetett garázdaság büntettének társtetteseként nem hivatkozhat arra, hogy az események közbülső részében felé, vagy a vele egy társaságban lévő társa elleni támadást előzőtt meg sértett bántalmazásával. V.r. vádlottal ellentétben nem ő, hanem V.Zs. próbált volna társa, a síneken fekvő sértett védelmére kelni, amikor őt az V.r. vádlott ebben az ütéseivel megakadályozta. Így a garázdaság büntettének elkövetőjeként az V.r. vádlott jogos védelemre nem hivatkozhat, ilyen bűncselekmény esetében ez a büntethetőséget kizáró ok fel sem merülhet.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem hiánytalanul számba vette. Az ítéletábla az V.r. vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte, hogy a csoportos minősítésen túlmenően összesen hat elkövető tanúsított garázda magatartást.

Ahogy az ítéletábla az előzőekben kifejtette, az fk. I.r. vádlottnál a védekezésre képtelen sértett sérelmére elkövetés mellőzésére nem volt indok.

Az fk. I.r. vádlott esetében az élet elleni bűncselekmény kísérleti szakban rekedése ugyan enyhítő körülmény, de nem nyomatékos hatással, miután a kísérlet befejezett és közeli.

Figyelemmel a bűncselekmények tárgyi súlyára és valamennyi súlyosító és enyhítő körülményre, az ítélőtábla megítélése szerint a Fővárosi Törvényszék a büntetéseket helyesen, arányosan szabta ki.

Fk. I.r. vádlott csaknem elérte a felnőtt kor határát a bűncselekmény elkövetésekor. Semmi különleges körülmény nem írható a javára, amely akár az elkövetéskor befolyásolta, vagy azóta bekövetkezett. Az elbírált élet elleni bűncselekmény miatt az ítélőtábla nem látott indokot a méltányos tartamban megállapított szabadságvesztés büntetés enyhítésére. Annak felfüggesztésére lehetőséget biztosító mérséklés ilyen súlyú bűncselekmény mellett fel sem merülhet.

V.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság minden körülmény figyelembevételével ugyancsak méltányos büntetést szabott ki. A rövid tartamú, de végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés feltétlenül szükséges a büntetés céljának elérésére. E vádlottal szemben büntetés helyett intézkedés alkalmazására az ítélőtábla nem látott elfogadható indokot. Az éjszakai órákban a szórakozóhelyről távozó számos személy jelenlétében zajlott a garázda tettelegesség. A kirívóan közösségellenes magatartás aktív résztvevője volt az V.r. vádlott.

Az ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy ilyen cselekménynél az adott személyi körülmények között sem célravezető joghátrány az intézkedés.

Az ítélet további rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a perorvoslattal érintett vádlottak tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Fk. I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma megváltozott, ezt az ítélőtábla rögzítette.

Budapest, 2013. év április hó 16. napján

. Lassó Gábor s.k..

Révész Tamásné s.k..

Ujvári Ákos s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint fiataalkorúak bírósága 10.Fk.668/2010/116. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Fkf.418/2012/16. számú végzése folytán fk. I.r. és V.r. vádlottak tekintetében 2013. április 16. napján jogerőre emelkedett és V.r. vádlott börtönbüntetése kivételével végrehajthatóvá vált.

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Weszely-Földvárszki Tünde, tisztviselő